

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Ali Baki

tegen

Nieuwsblad.be

Met drie mails van 12, 13 en 17 april 2019 dient de heer Ali Baki een klacht in tegen Nieuwsblad.be. Aanleiding zijn twee artikels:

- van 12 april 2019 (14.23u) onder de titel *Serieverkrachter misbruikte minstens negentien escortdames: zo kon hij jarenlang ongestoord toeslaan*;
- van 12 april 2019 (16.26u) onder de titel *Zes jaar cel geëist tegen serieverkrachter. Limburger verkrachtte 3 jaar lang zeker 19 escortdames, maar kent geen schuldbesef: "Ze weten toch dat zo 'n beroep risico's met zich meebrengt"*.

Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 30 april, waarop Ali Baki. repliceert met een mail 7 mei en Toon van den Meijdenberg opnieuw antwoordt met een brief van 21 mei 2019.

De Raad voor de Journalistiek heeft op vraag van beide partijen een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

De artikels gaan over een rechtszaak tegen een man die zich moet verantwoorden voor verkrachting, bedreiging en beroving van 19 escortdames en afpersing van een mannelijke escorte. Hij vond zijn slachtoffers via internet en nam hen mee naar een bos, waar hij hen misbruikte, beroofde en dreigde hen of hun ouders te vermoorden.

Volgens het eerste artikel noemde het gerecht de man erger dan Ronald Janssen, de serieverkrachter en drievoudige moordenaar van onder andere Annick Van Uytsel. Volgens het tweede artikel heeft hij geen schuldbesef en stelde hij het leed van de slachtoffers op de zitting luidop in vraag. De procureur vraagt zes jaar cel.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat de artikels hem onterecht identificeerbaar maken door de vermelding van zijn initialen en door twee foto's bij het tweede artikel. De foto's brengen hem herkenbaar in beeld. Dat schendt zijn privacy en brengt hem in gevaar.

Klager maakt deel uit van de Turkse gemeenschap en zegt dat die de feiten anders bekijkt dan de Belgische. De Turkse gemeenschap pakt de zaken waarvoor hij terechtstaat anders aan en de berichtgeving erover brengt hem en zijn familie in gevaar.

Nieuwsblad.be zegt dat door de berichtgeving andere mogelijke slachtoffers nog een klacht zouden kunnen indienen, maar dat is volgens klager geen reden om hem volledig in beeld te brengen.

Klager neemt ook aanstoot aan de vergelijking met drievoudig moordenaar Ronald Janssen in het eerste artikel. Janssen kreeg levenslang, terwijl tegen hem zes jaar wordt geëist. De krant vermeldt letterlijk dat het gerecht hem erger noemt dan Ronald Janssen, maar de procureur noch de rechter hebben die woorden uitgesproken. Het komt ook niet van de speurders, want dan had er moeten staan dat de onderzoekers of de speurders hem erger vinden dan Janssen. Klager vraagt zich af hoe de media dit verzinnen.

NIEUWSBLAD.BE zegt dat alle omstandigheden vervuld zijn om de initialen, de leeftijd en de woonplaats van klager te vermelden en dat er geen bijzondere omstandigheden zijn waarom hij aanspraak zou kunnen maken op anonimisering.

Klager betwist niet dat hij jarenlang escortdames op brutale wijze heeft verkracht, bedreigd en beroofd. Er bestaat geen twijfel over de schuld, de feiten zijn zeer ernstig, het onderzoek is meer dan afgerond en de zaak werd behandeld voor de rechtbank. Bovendien zouden andere eventuele slachtoffers door de berichtgeving klager kunnen herkennen en op hun beurt misschien ook nog een klacht kunnen indienen.

Klager zegt dat de feiten in de Turkse gemeenschap anders bekeken worden en vreest voor represailles vanuit zijn gemeenschap, maar net als voor andere plegers van dergelijke zware misdrijven met geweld zijn er voor klager geen bijzondere omstandigheden waardoor hij aanspraak zouden kunnen maken op anonimisering.

Het recht van de bevolking om geïnformeerd te worden over de aanstootgevende feiten en het besef voor kandidaat-verkrachters dat dergelijke misdrijven niet vrijblijvend kunnen worden gepleegd wegen veel zwaarder door dan de wens van klager om anoniem te blijven.

De vergelijking met Ronald Janssen is gemaakt door de onderzoekers die het dossier hebben afgerond, niet door de rechtbank of het openbaar ministerie, maar dat staat ook niet in het artikel. Er staat *het gerecht* en niet *de rechter*. Overigens is Nieuwsblad.be is niet de enige site die de speurders heeft geciteerd, ook in Het Laatste Nieuws en op VTM.be werd de vergelijking met Janssen gemaakt, wat bevestigt dat de uitspraak wel degelijk werd gedaan. Het is dan ook uitgesloten dat de journalist dit zou hebben verzonnen, zoals klager beweert.

Bovendien is de vergelijking – wie ze ook heeft gemaakt – een waardeoordeel, wat valt onder de vrije meningsuiting. Een journalist mag een waardeoordeel uitspreken op basis van een vergelijking tussen twee ernstige dossiers, en Nieuwsblad.be begrijpt ook het waardeoordeel van de speurders, als is de vergelijking niet de essentie. Dat zijn en blijven de zeer zware feiten, gepleegd door iemand die nog steeds niet begrijpt welk leed hij zijn slachtoffers heeft aangedaan.

Nieuwsblad.be besluit dat klager intussen veroordeeld is tot een gevangenisstraf van acht jaar.

BESLISSING

Serieverkrachting en de gerechtelijke vervolging ervan zijn onderwerpen van gewichtig maatschappelijk belang en klager ontkent de feiten waarvoor hij terechtstaat niet. Nieuwsblad.be vermeldt de initialen, de leeftijd en de woonplaats van klager en publiceert twee foto's waarop hij onherkenbaar is. Zijn gezicht is geblurd of er staat een balk voor zijn ogen. Het artikel strookt op die manier met de richtlijn bij artikel 23 van de code over identificatie van verdachten.

Nieuwsblad.be maakt aannemelijk dat de vergelijking tussen klager en Ronald Janssen is gemaakt door betrokkenen bij het gerechtelijk onderzoek. De vermelding van de vergelijking kan dan ook niet beschouwd worden als een beroepsethische fout, al verdiende het de voorkeur om de bron ervan nauwkeuriger te omschrijven dan met de algemene term *het gerecht*.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 20 juni 2019